

***Masdevallia amanda* Rchb.f.**

Naam

Ruiz en Pavon gaven aan dit geslacht in 1794 de naam *Masdevallia* naar de Spaanse botanicus José Masdeval en dit plantje werd door Reichenbach *amanda* (de lieflijke) genoemd. Hij behoort volgens het boek van Schlechter (herzien door Brieger) tot de sectie *Amandae* Veitch. Brieger heeft n.l. de secties *Polysticta* Krzl. en *Urceolares* Krzl. samengevoegd tot deze ene sectie. Tot de *Polysticta*-groep (de groep met veel puntjes op de sepalen) behoren behalve *M. amanda* o.a. ook nog 2 uit Peru afkomstige soorten nl. *M. polysticta* en *M. caloptera*.

Een ander kenmerk van deze groep is, dat de bloementjes aan het steeltje (soms steel) bijna gelijktijdig opengaan.

Beschrijving

Het zijn kleine plantjes zonder knollen maar met een wortelstok.

De blaadjes zijn 7 bij 1,5 cm en de bloemsteeltjes zijn ongeveer 8,5 cm. Hieraan zitten 3 bloementjes. De dorsale sepaal is urnvormig, 8 bij 5 mm. Aan de binnenkant is hij wit met paarse vlekken en naast de middennerf lopen 2 paarse strepen. De middennerf is aan de achterkant lichtelijk gekield. Er is een kort, geel staartje (6 mm). De laterale sepalen zijn 6 bij 3 mm, lichtgekleurd, met veel paarse vlekken. De staartjes zijn gelijk aan die van de dorsale sepaal. De petalen zijn 4 bij 2 mm, 3-lobbig (tandig) en enigszins uitgehold; wit met wat gerafelde (gegolfde) randen en aan de binnenkant aan de lip-zijde een paarse streep. De lip is tot aan het wippende gedeelte 3 mm lang, wit met 2 paarse lobben en 3 overlangse strepen. Het wippende gedeelte is 5 bij 2 mm, 3-lobbig, lichtgekleurd, met veel paarsbruine vlekjes. De middenlob is okergeel. De zuil is 4 a 5 mm lang, groenig wit met onderaan wat paarse vlekjes en een paarse rand helemaal rondom. Over de bloeitijd kan weinig zinnigs gezegd worden. Die hangt af van het microklimaat in de kas.

Verspreidingsgebied

M. amanda wordt gevonden in de vochtige bergwouden van de provincie Antioquia van Columbia op 2200-2500 m hoogte en schijnt daar nog gewoon te zijn.

Cultuur

Het is een gemakkelijk groeiend en bloeiend plantje, d.w.z. je hoeft geen jaren te wachten voor hij aan de groei is en hij bloeit ook gemakkelijk en veel.

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden

Natuurlijk stelt hij wel enige eisen.

Een koele vochtige omgeving is altijd noodzakelijk. Hij verlangt een niet al te schaduwrijke omgeving. Trouwens veel Masdevallia's willen wat licht. De grote kunst is ze behoorlijk wat licht te geven, zonder dat ze het warm krijgen.

tekening: J. Lodewijk

Probeer de temperaturen onder de 25°C te houden.

Eens in de 2 jaar verpotten is wel prettig. Wie over een normale kas (dat is een kas waar de temperatuur in de zomer behoorlijk kan oplopen) beschikt, doet er goed aan z'n Masdevallia's tussen sept. en jan. te verpotten. Ze kunnen dan in de koele tijd lekker groeien.

Bij warm weer is het noodzakelijk meerdere malen per dag te sproeien of te nevelen.

Wel moeten we bedenken, dat we de planten in een luchtig mengsel zetten. Bijv. turf-brokkjes, turfvezel, gebakken kleikorreltjes en mexifern.

Om de veertien dagen mesten en om de zes-weken met een "bloom-booster" om de bloei te bevorderen.
februari 1980